

תרגום דורי פרנס

מאת פיטר שאפר

בימוי רוני ברודצקי

א מ ד א ו ס

אמדאום

מאת פיטר שאפר

תרגום ועריכה מוזיקלית דורי פרנס

בימוי רוני ברודצקי

בהשתתפות:

ליאור אשכנזי אנטוניו סליירי

טל גרושקה וולפגנג אמדאוס מוצרט

יעל שטולמן קונסטנצה וובר

מייק אלישקוב יוזף השני קיסר אוסטריה

אבירם אביטן הרוזן אורסיני רוזנברג

ערן שראל הרוזן פון שטראק

בני אלדר הברון ון שוויטן

טל דנינו חוקר

עדי קורן חוקרת

אלינור זון קתרינה קאוואליירי

עיצוב תפאורה כנרת קיש

עיצוב תלבושות שירה וייז

עיצוב תאורה קרן גרנק

הדרכה קולית אלינור זון

תנועה ליאור תבורי

עבודת אולפן והפקה מוזיקלית

עמית פוזננסקי

ע. במאית שגה דובדבני

תודות: הגייה באיטלקית - אלברטו פארי / הגייה בצרפתית - מישל טיבול, פרופ' אלון שב

הצגה ראשונה: 2.12.2025 | משך ההצגה: שעה וחמישים דקות ללא הפסקה

מוצרט, ילד פלא! למחזה (ולאחריו - הסרט) "אמאדאוס" של פיטר שאפר יש חלק בעיצוב דמותו של מוצרט כילד-פלא נצחי, ובטיפוח המיתוס אודות הזיכרון המוזיקלי הפנומנלי שלו, יכולתו יוצאת הדופן לדמיין את המוזיקה בראש ו"לשפוך אותה על הדף" ללא צורך בתיקונים, וכן - גם לגבי צדדים ילדותיים ופרועים בהתנהגותו. כמעט כל שורה במחזה משקפת היכרות של המחזאי עם פרטי הפרטים של הסיפור ההיסטורי אודות מוצרט. אולם, בדרכו ליצור אלגוריה על-זמנית אודות המתח שבין גאונות לבינוניות, לקח לעצמו שאפר חירויות פואטיות וזכה לביקורות מצד חוקרי מוזיקה, למרות שהצליח לעורר בקהל הרחב עניין במוצרט וביצירתו, כפי שאף חוקר לא הצליח מעולם. אין יצירה אמנותית, ספרותית, תיאטרונית או קולנועית שחוללה שינוי כזה באופן בו נתפש מלחין מן העבר, כמו ש"אמאדאוס" חולל בדמותו של מוצרט. אפילו היכולות הפלאיות אשר מייחסים למוזיקה של מוצרט - לשפר את התפקוד המוחי של המאזינים לו, או לפתח יכולות אצל פעוטות - הן כנראה תוצאה עקיפה של השינוי באופן בו נתפש המלחין בשנות ה-80, בעקבות המחזה והסרט.

האם אפשר להבין את מוצרט גם ללא כל הפלא והיכולות המוזיקליות האגדתיות? מוצרט נולד בזלצבורג ב-1756. אביו, ליאופולד, שירת כמוזיקאי בחצרו של הנסיך-הארכיבישוף של זלצבורג והיה מוזיקאי ומורה מיומן. החצר הזלצבורגית התהדרה במסורת מפוארת של מוזיקאי חצר כבר מאות שנים קודם, בדפוס מוזיקלי מקומי, ובתזמורת ובמקהלה שפעלו בקתדרלה הגדולה שבמרכז העיר. המוזיקאים בקתדרלה ביצעו מוזיקה מקורית שניצלה את הסגולות הארכיטקטוניות של המבנה. אמנם, גם המלחינים הזלצבורגיים של הדורות הקודמים ראו באיוש משרה בעיר פשרה ורובם העדיפו לקבל משרה בחצר הקיסר בעיר הבירה וינה. בווינה הם היו מוקפים בדיפלומטים, במוזיקאים איטלקיים, בבתי אופרה, בתלמידים פוטנציאליים, בבתי קפה ובאפשרויות. אולם, זלצבורג כן אפשרה יציבות תעסוקתית, רמה מוזיקלית גבוהה ומסורת מקומית מפוארת, מעלות שלא ניתן להפריז בחשיבותן. מוצרט הצעיר והמוכשך, שדרכו למשרה של מוזיקאי חצר בזלצבורג היתה סלולה כ"דור שני" למקצוע, היה יכול להפוך בבוא העת למוזיקאי הבכיר בזלצבורג, לו רק היה רוצה. העובדה שהתפתחותו המוזיקלית, תחת הדרכתו של אביו,

מ/צ
ש/ס
מ/צ
ומאזין

בוגרנות משכילה ועם מוזיקאים עצמאיים. אם ניתן להבין מה דחף את מוצרט מזלצבורג לכרך היונאי, ודאי ניתן להבין מה הביא את אנטוניו סליירי למצוא את דרכו מהעיר לניאנו באיטליה לבירת האימפריה האוסטרית. כמו זלצבורג עבור מוצרט, גם לסליירי המבנה החברתי-תרבותי של ארץ הולדתו היה יכול לספק אפשרויות תעסוקה: גם הוא היה יכול להצטיין בכל קתדרלה או בית אופרה בצפון איטליה, בכל חצר קטנה. אבל גם הוא רצה ללכת על כל הקופה. היה לו גם יתרון אחד בולט על מוצרט – הוא הגיע מאיטליה ולכן נתפש בוינה כהתגלמות הסגנון האיטלקי הנערץ. התחרות בין מוצרט לסליירי לא היתה עימות חזיתי כפי שמתואר במחזה. סליירי היה אחד המוזיקאים המכובדים ביותר בעיר וגדולי המוזיקה עלו אליו לרגל, ביניהם בטהובן, שוברט וליסט. למרות ששמועות אודות הטינה שנטר סליירי ליריבו המוכשר צצו כבר בראשית המאה ה-19, היריבות שלהם לא חרגה מגבולות קנאת האמנים המוכרת לנו גם היום. ניתן להניח שמוצרט ידע שהוא טוב מסליירי, וניתן להניח שגם סליירי ידע זאת. אבל עושר חיי התרבות בוינה של השנים האלה היה יכול להכיל את שניהם, ועוד מאות מלחינים שנשכחו.

מוצרט השאיר מאחוריו כמות יוצאת דופן של מוזיקה עוצרת נשימה, כמעט בלי "מעידות" או יצירות בנאליות מהסוג שכמעט כל מלחין אחר חטא בו. מתוך ההבנה של התנאים ההיסטוריים שבהם פעל – זו אולי העובדה הכי מסתורית וקשה להסבר הגיוני. גם אם נסכים ש"אמדאוס" נגוע באי-דיוקים היסטוריים, הרי שההכרה בגדולתה של המוזיקה שלו היא היסוד היציב ביותר והמציאותי ביותר שעליו ניצב המחזה הגדול של פיטר שאפ.

היתה מהירה באופן יוצא דופן גרמה לאב לצאת למסעות בהם נפנף ביכולותיו של הילד, לנגן בעל-פה, בעיניים מכוסות ובכלים שונים. מסעות אלו העניקו למוצרט היכרות בלתי-אמצעית עם מכתבי האופנה והטעם המוזיקלי, כמו גם היכרות עם מרכזים מוזיקליים גדולים בהרבה מזלצבורג.

נניח לרגע למרדנות ולתסביך האב, לרצון לחופש אמנותי, לחוצפה ולתחושת הערך העצמי, כפי שמשתקף מדמותו של "אמדאוס" במחזה. מוצרט פשוט לא עמד בפיתוי וגמר בלבו לעזוב את זלצבורג, כשבכוונתו לתרגם את "הערך המוסף" שלו להצלחה כלכלית. המעבר לוינה אפשר למוצרט להסיט את תשומת ליבו ממוזיקה כנסייתית ומוזיקת חצר לסוגות מרתקות אך "מסוכנות" יותר מבחינה מסחרית: הפקת קונצרטים בהם ניגן כסולן את הקונצ'רטי שלו לפסנתר, חיבור אופרות והוראה. תוך כדי לקיחת הסיכון, הוא יצר דגם חדש של קונצ'רטו לפסנתר, שבר מוסכמות דרמטיות שכבלו את ידיהם של מלחיני אופרה (כמו שילובים בלתי-אפשריים בין דמויות טראגיות וקומיות), קבע רף חדש של הפגנת רגשות בתפילת הרקוויאם, ולקח חלק חשוב בהפיכתה של הסימפוניה – שהיתה לרוב ז'אנר קליל ומבדר – לפלטפורמה של תחכום ודמיון. את כל אלה הוא עשה בלי "ספר הדרכה", ובמידה רבה הפך את האפשרויות הבלתי-מוגבלות של וינה למגרש המשחקים האמנותי שלו. אך את היציבות התעסוקתית שהיתה לו בזלצבורג הוא לא הצליח להשיג בוינה, התנהלותו הכספית הפזיזה גרמה לכך שבחורף 1791 הוא חלה ומת כשהוא מותיר את אלמנתו ושני בניו במצב כלכלי קשה. מוצרט הקדים את זמנו גם בניסיון שלו להיות "עצמאי" בשנים שלפני המהפכה הצרפתית, ולפני שעולם המוזיקה התאים עצמו למבנה חברתי חדש, עם

Antonio Salieri

אנטוניו סליירי (Salieri)

נולד בשנת 1750

בעיר לגנו, צפון איטליה.

שנים ראשונות התייתם בילדות; נלקח לוינה ע"י גאסמן והוכשר לחיי החצר.

בשיא הקריירה קפלה־מייסטר של החצר הקיסרית – תפקיד השיא במוזיקה הרשמית של האימפריה.

מצב משפחתי נשוי לתרזה פון שטראק; אב לשמונה ילדים.

ידוע כ (קווי אופי) קפדן, מאופק, מסודר, אלגנטי, בעל סמכות טבעית ויכולות הוראה נדירות.

מיצירותיו Armida, Europa riconosciuta, Tarare, קנטטות ויצירות דת.

מתלמידיו בטהובן, שוברט, צ'רני, קרשניני.

מוות 1825, וינה.

רגע מכונן מינויו לקפלה-מייסטר בשנת 1788.

זאול-עזריה
מה קנאה הוסיפה

וולפגנג אמדאוס מוצרט (Mozart)

נולד בשנת 1756

בעיר זלצבורג, אוסטריה.

שנים ראשונות ילד פלא מגיל 5; מסע הופעות בארמונות אירופה.

בשיא הקריירה מלחין עצמאי בוינה; מהפכן באופרה, בסימפוניה ובמוזיקה קאמרית.

מצב משפחתי נשוי לקונסטנצה ווב; אב לשישה ילדים (שניים שרדו).

ידוע כ (קווי אופי) גאוני, סוער, חופשי, מלא הומור, רגיש, פורץ דרך.

מיצירותיו דון ג'ובאני, נישואי פיגארו, חליל הקסם, סימפוניה מס' 40, רקוויאם.

מתלמידיו מעטים רשמית; עיקר ההשפעה דרך יצירתו.

מוות 1791, וינה.

רגע מכונן המעבר לווינה בשנת 1781.

מרב יודילוביץ | עיתונאית וחוקרת תרבות

בין אלה וזקנה

הפכה הרכילות למיתוס. בשנת 1897 יצר המלחין, ניקולאי רימסקי-קורסקוב, אדפטציה מוזיקאלית של הדרמה. באופרה הקצרה, לליברית ששמר על נאמנות כמעט מוחלטת למקור, שילב המלחין הרוסי ציטוטים מתוך הרקוויאם של מוצרט והאופרה "דון ג'ובאני". האופרה "סליירי ומוצרט" התקבלה כמיניאטורה מלוטשת, אך מינורית שלא זכתה לתהודה וכמעט אינה מבוצעת.

מי שביסס את המיתוס בתרבות הפופולארית, שמונה עשורים מאוחר יותר, הוא המחזאי הבריטי, פיטר שאפר. "אמדאוס", דרמה פסיכולוגית מורכבת בהרבה מהגרסאות הקודמות, עלתה בבכורה בשנת 1979 בתיאטרון הלאומי בלונדון, הרעישה עולמות ומילאה אולמות. בשנת 1980 עלה המחזה בבכורה בברודוויי, עם טים קורי ואיאן מקלן בתפקידים הראשיים וגרף חמישה פרסי טוני. שנה אחר כך שיחק רומן פולנסקי בתפקיד מוצרט בהפקה שביים בוורשה

המוזיקאלית של מוצרט גם לאחר מותו. שמות שניהם נקשרו, אמנם, בחצר הקיסר האוסטרי, ולעתים אף התחרו זה בזה על הזמנות יצירות מטעם חצר המלוכה, אך הדבר לא חרג מגבולות המקובל והנהוג. יתרה מכך, בין שני הקולגות אף נרקמו קשרים מקצועיים. הבולט בהם – שיתוף פעולה בכתיבת הקנטטה, Per La Ricuparata, יצירה קצרה שעקבותיה אבדו ובמפתיע נתגלתה מחדש בשנת 2015 בספריה הלאומית של פראג.

הבדיה על קנאת היוצרים היוקדת שהובילה לרצח, לכאורה, נטועה בשמועות עיקשות שפשטו באירופה זמן קצר לאחר מותו של מוצרט. נסיבות המוות בגיל כה צעיר, שלושים וחמש בלבד, עוררו סקרנות והעלו סימני שאלה, תהיות וספקולציות. הרצח, שלא היה, הפך לשיחת היום. פושקין, מצדו, לא התעניין באמת ההיסטורית, אלא במטען הרגשי וההרסני המתלווה לקנאת יוצרים וכך, כארבעים שנה לאחר מותו של "הפלא מזלצבורג",

מול הנצחי. זוהי היצירה היחידה מתוך מחזור הסיפורים, שגיבוריה אינם פרי דמיונו של המחבר, אלא דמויות מן המציאות: אנטוניו סליירי, שמת חמש שנים קודם לכתיבת הטקסט, נחשב למלחין ומורה, מהחשובים בדורו, שיצר מסורת פדגוגית שלמה. וולפגנג אמדאוס מוצרט, אמנם, היה פחות מפורסם, אך נחשב ילד פלא, אוטודידקט גאון, שובר מוסכמות ובעל חותם ייחודי.

על אף השימוש שעשה פושקין בדמויות אמיתיות, סיפור היריבות בין סליירי למוצרט לא היה אלא אגדה אורבנית, רכילות מהדהדת בסלונים של האריסטוקרטיה האירופאית, שאינה נתמכת בהוכחות היסטוריות. אנטוניו סליירי מעולם לא כתב או דיבר בפומבי על יריבות בינו לבין הקולגה הצעיר. למעשה, ההיפך הוא הנכון. סליירי, שהעריך את מוצרט עד כדי אובססיה, עודד את תלמידיו – בהם בטהובן, שוברט וליסט, ללמוד, להכיר ולבצע את יצירותיו והיה ממתינוכיה הגדולים של מורשתו

בשנת 1830 כתב אלכסנדר פושקין את "מוצרט וסליירי", טרגדיה קצרה מתוך מחזור יצירות הבחונות, כל אחת בדרכה, את צדדיה האפלים של נפש האדם ויצרים בלתי נשלטים שהופכים לכוח הרסני. במסווה של דרמה, ניסח פושקין טקסט פילוסופי מבריק על קנאת יוצרים וחטא הגאווה, המקופל בהתרסה נגד סדרי עולם ובקריאת התגר על המוות.

היצירות במחזור "הטרגדיות הקטנות" של פושקין נכתבו, בחלקן, בהפרש ימים ספורים זו מזו. את "מוצרט וסליירי", כתב בגיל שלושים ואחת, מתוך תחושת דחיפות הנוגעת למגבלות הזמן ולחרדה שלא יספיק לממש ולהשלים בחייו את ייעודו להפוך ליוצר משמעותי ובעל משקל בראי ההיסטוריה. בשפה לירית מדויקת, רקם יצירה פואטית, מינימליסטית ומזוקקת. אלגוריה על טבע האדם-האמן, על המוכשר אך חסר הניצוץ מול הגאוני והבלתי ניתן לחיקוי, על החולץ

ובפריז. מאז הוצג במדינות רבות בהן: אוסטרליה, אוסטרליה, איטליה, איראן, גרמניה, טורקיה, ספרד, צרפת וישראל. בניגוד למקור, במחזה של שאפר, סליירי מספר בגוף ראשון את הסיפור ומתוודה על פשע שאולי לא ביצע, אך בהחלט רצה לבצע. סליירי של שאפר נאבק על חסד אלוהי, הוא אינו רוצח קר ומחושב, אלא אדם המכיר בגאונותו של מי שהוא מתעב ובז לכל הווייתו, מי שניתנה לו היכולת להבין מהו הנשגב, אך גם כמה הוא רחוק ממנו ולעולם לא ישיגו.

שאפר עיבד את המחזה לתסריט שביים מילוש פורמן. הסרט, "אמאדוס", הפך לשובר קופות וגרף, בין היתר, שמונה פרסי אוסקר. בראיונות שהעניק לתקשורת אמר שאפר: "זו האמביוולנטיות המתקיימת בסליירי שריתקה אותי. איך, לעזאזל, אפשר לקום מדי בוקר ולפעול להרוס מה שאתה אוהב ומסור לו בכל מאודך, את הדבר היחיד שאתה מאמין כי הוא באמת שווה ערך ומהות חיך. זה צעד כמעט התאבדותי". אמביוולנטיות שונה ומרתקת לא פחות, מצא בדמותו האקסצנטרית של מוצרט: "נדהמתי מהניגוד בין המוזיקה האלוהית שיצר לבין הוולגריות והגסות שבמכתבים שכתב ונדמה שנכתבו על ידי ילד בן שמונה. זה בלתי נתפס".

קנאת יוצרים אינה קשורה, בהכרח, לידיבות או למידת הצלחתו של אמן. הסופרת וירג'יניה וולף כתבה ביומניה: "קפקא כותב את מה שאני מצליחה רק לרמז עליו. זה מעורר בי קנאה עד כדי בחילה". גם פיקאסו הודה: "יצירותיו של מאטיס מעוררות קנאה כיוון שאני יודע שהן בלתי ניתנות לחיקוי". מרתה גרהם, הכוהנת הגדולה של המחול המודרני, גרסה כי קנאה היא חלק בלתי נפרד מתהליך היצירה וכתבה: "כשאני רואה תנועה של מישהו אחר, ויודעת שלא הייתי מסוגלת להמציא בעצמי, אני רותחת". קנאת יוצרים רוחשת במתח בין השאיפה לגעת בנשגב, לבין החרדה מאבדן רלבנטיות וחידלון. היא מתחדדת בהכרה האכזרית במגבלותיך ובהבנה המייסרת שהגישה לחדרים פנימיים בהם מתרחשת אמת אמנותית בלתי ניתנת ללמידה או לחיקוי, חסומה בפניך. סליירי ראה את הארץ המובטחת וידע כי בשעריה לא יבוא. הוא הבין. הוא היה מדליק הפנסים בשעה שמוצרט הבעיר את השמש.

הזדוּגה אמנא

אם מוצרט היה חי היום, איך הוא היה מתלבש?

שירה וייז | מעצבת התלבושות

מוצרט וקונסטנצה הם צעירים, נועזים, בגזרות מודרניות. הם קלים בתנועה ובמחשבה ומחליפים תלבושת כמעט בכל סצנה. הם בזזנים, חיים את הרגע, מלאי תשוקה - וכך גם התלבושות שלהם. בסצנה אחת אפילו הוספנו למוצרט גלימה - כי הוא מאמין שהוא סופר-הירו. לעומתם, סליירי כמעט ואינו משתנה. בחרנו עבורו גזרה שמרנית, כמעט חונקת, וצבע ירוק שמסמן קנאה אבל גם שמרנות, ריסון וניסיון להחזיק בעולם שבו הוא מאבד שליטה.

הבמה היא מקום שבו כללים של זמן ומקום יכולים להתמוסס לטובת הסיפור. המפגש שיצרנו בין תקופה ובמה, בין דיוק היסטורי לדמיון מאפשר לקהל לראות את הדמויות לא כאירועים היסטוריים, אלא ככוחות חיים המניעים את הסיפור.

קנאה ומחאה

קרן ברץ קפלן | פסיכולוגית קלינית, פסיכואנליטיקאית

המחזה "אמדאוס", מעמיד במרכזו שאלות שהעסיקו הוגים, אמנים ופילוסופים רבים: מהו מקור היצירתיות ומה בינה לבין תחרות בין יוצרים וקנאה? מתי הקנאה יכולה להוות מצע להפריה והשראה בין יוצרים כנאמר בפתגם: "קנאת סופרים תרבה חוכמה" ומתי הקנאה הופכת לחמדנית והרסנית.

כולנו מכירים ברגש הקנאה, זהו רגש ראשוני ואוניברסלי. לא בכדי סיפור היריבות בין האחים קין והבל מהפרקים הראשונים והידועים בתנ"ך הפך לסיפור מיתולוגי המשותף לאנושות כולה. הביטוי "אות קין" שגור בשפה ומוכר כסמל ליריבות וקנאה בין אחים שהסתיימה ברצח. המחזה "אמדאוס" מספר את סיפורם של שני יוצרים, מלחינים שונים מאד זה מזה. האחד, וולפגנג אמדאוס מוצרט, מלחין מוכר וידוע והשני, אנטוניו סליירי, מלחין בן זמנו של מוצרט, המוכר לנו פחות. עם זאת, יש

לומר שאף שקיימים קווים מקבילים בין המלחינים ההיסטוריים לבין הדמויות הבדויות במחזה, שאפק, המחזאי עיבד את ההיסטוריה כך שתתאים למטרותיו הדרמטיות ותאפשר לו לעסוק בשאלות על היצירתיות והקשר שלה לתחרות וקנאה. הרדיפה של סליירי את מוצרט ב"אמדאוס" היא תוצר כמעט מלא של דמינו הפורה של המחזאי. כפי שנראה, הפרשנות הפסיכולוגית של שאפר ליחסי סליירי-מוצרט חושפת הרבה פחות על שני המלחינים ההיסטוריים והרבה יותר על התמות האופייניות ליצירתו של שאפר.

במובן זה, המחזה בנוי כמו חלום, הבנוי מפיסות של מציאות חיצונית המעורבבות במציאות הפנימית ובמרחב הביניים בין מציאות לדמיון. דמיון ומציאות מתערבבים זה בזה ויוצרים יצירה אישית פרטית וייחודית של המחזאי עם תמות שנוגעות בכולנו כבני אנוש.

באמצעות מנגנון של הרחקה מן החוויה האישית לחוויה אוניברסלית בעבר, מהפצע הפרטי אל סיפורם של סליירי ומוצרט, נפתחת אפשרות לעיבוד רגשות חזקים של תחרות וקנאה, באופן אסתטי ומהנה.

במחזה, הקנאה של אנטוניו סליירי מתעוררת כאשר המלחין הצעיר והמוכשק, וולפגנג מוצרט מגיע לחצר הקיסר. תחושת הבלעדיות והכל יכולות של סליירי מתעוררת מול כשרונו חסר המאמץ והשופע של מוצרט. כריתת הברית של סליירי עם האל בתחילת המחזה מבטיחה לו אשליה כוזבת ומפלט מהמציאות המכאיבה של קבלת החלקיות, המוגבלות והסופיות. זוהי הגנה שבירה שאכן מתמוטטת כאשר מוצרט הצעיר מגיע לווינה. עולמו של סליירי מתמוטט, הוא אינו יכול עוד להיאחז באשליית הכל יכולות והוא קורס לקנאה הרסנית ושיגעון. בהמשך המחזה, מתגלה

הקנאה גם במימד המיני. סליירי מתחרה במוצרט לא רק על מקומו בחצר הקיסר אלא גם על הגבריות עצמה. מוצרט לועג למוזיקה של סליירי ומכנה אותה "מוזיקה קטנה ועליזה" וסליירי מצידו חווה זאת כעלבון לגבריותו. כשהוא מגלה שמוצרט שכב עם אחת מתלמידותיו, הוא חווה מחדש את אותה הפגיעה שממנה ניסה להימנע בכריתת הברית עם האל, חווית העלבון שבהכרה במגבלות. הניסיון לנקום במוצרט דרך השפלת אשתו חושף את אופייה הסאדו-מזוכיסטית של קנאתו, הוא אינו משתוקק לגופה של האישה אלא לכשרונו של מוצרט, לגאונותו ולחיותו שבו.

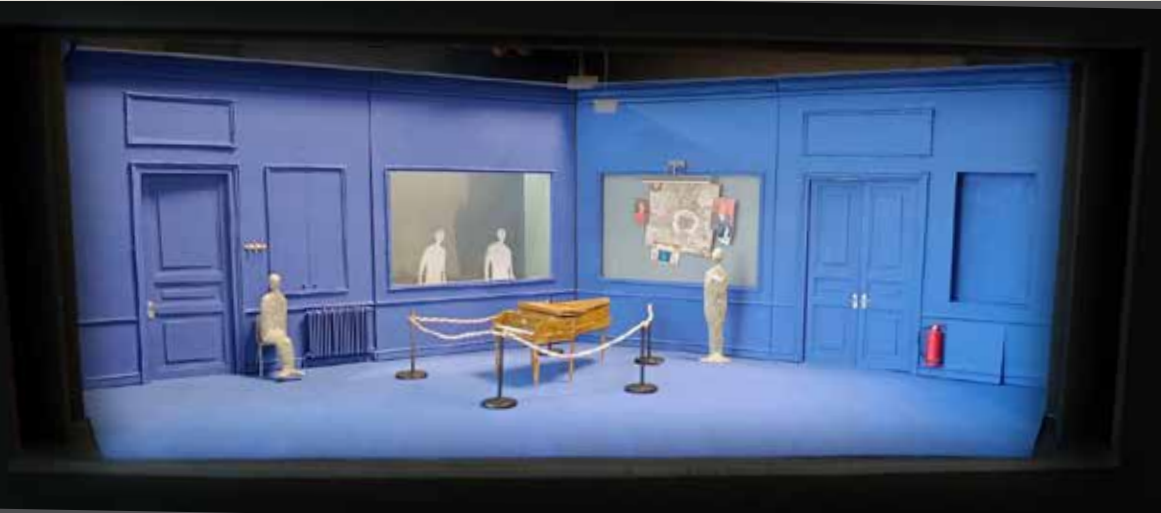
סליירי רואה במוצרט את שליח האל, הבן המועדף שזוכה באהבה שאינה תלויה במעשים. הוא נמשך למוצרט כאל אובייקט שופע חי ומפרה ובו בזמן מתמלא בזעם וקנאה על השפע והטוב שבו, ומבקש להרוס אותו כדי להשיב לעצמו שליטה ועליונות.

בסוף המחזה, כשהוא ניצב מול גופתו של מוצרט, סליירי מבין שהרס את שאהב. בהשמידו את מוצרט, סליירי הורס כמובן גם את עצמו. השניים מוצגים בסופו של דבר כדימויי מראה או ככפילים - כל אחד הוא קורבן וגם מבצע הפגיעה של האחר. שום דבר אינו ממחיש את הנרקיסזם שלהם באופן ברור יותר מן העובדה שכל אחד רואה את עצמו כהמשך של האחר, כבלתי שלם בלעדיו. שניהם רואים את עצמם, בסופו של דבר ככישלונות שנענשו בידי אל בוגדני.

שלא כמו מוצרט, סליירי נענש באופן יוצא דופן: הוא מקבל את כל מה שהוא רוצה - תהילה, עושר, הצלחה. הוא לבדו מבין שהמוזיקה שלו תמות יחד עימו, בעוד שהמוזיקה של מוצרט תמשיך לחיות לנצח.

"מאז שאני זוכר את עצמי, תמיד ביקשתי רק דבר אחד: תהילה. רציתי להיות זוהר כמו כוכב בשמי אירופה."

פיטר שאפר, מפי סליירי

מישור זמן שלישי, המשתמע מן הטקסט, הוא הנצח. זהו הזמן והמרחב שבהם מתקיימת המוזיקה של מוצרט והשאיפות של סליירי, מרחב בלתי מוחשי ובלתי נתפס. ביקשנו לתת לו ביטוי באור ובחומר. ה־Gloria תהילה, תפארת וכבוד שמיימי בליטורגיה הנוצרית - משמשת אותנו, לצד הזהב מן האיקונוגרפיה הנוצרית, כביטוי חזותי לאור האלוהי ולנצח.

החלל נע, אפוא, בין ההווה, העבר והנצח. הוא מבקש להוביל את הצופה מן המוחשי - חקירה בלשית, תאווה גופניות וקנאה - אל המופשט: המוזיקה, הנשגב, והשאיפה ליופי שאין לו גבול.

את ההווה מיקמנו בחלל שהוסב לחדר חקירות פונקציונלי בעיר אירופית מודרנית. אלמנטים פרקטיים, כמו לוח מגנטי וחלון מראה, הופכים את החלל הקלאסי לחלל פונקציונלי. העבר מתפרץ לתוכו כמעין שחזור של המהלכים והמעשים שהובילו למותו המוקדם ובחוסר כול של מוצרט. העירוב בין חלל מודרני למרחב תקופתי יוצר רצף בויזמני, שבו האירועים מן העבר וניסיון הפענוח בהווה מתערבבים. החלל כולו צבוע כחול, חדר שיכול היה להתקבל כריאליסטי עובר הפשטה באמצעות האחדה צבעונית. באמנות ימי הביניים סימל הצבע הכחול אולטרמרין את השמיימי ואת הרוחני. חלל הבמה מבקש להכיל את הקונקרטי - העלילה, הדמויות והאירועים - ובו בזמן לאכלס את המוזיקה השמיימית, את הרעיון המוזיקלי המופשט, זה שאינו כפוף לחוקי הכבידה.

**אין
וההילה
נצח**

מחשבות על עיצוב הבמה
נרנר קיש | מעצבת התפאורה

המחזה אמדאוס מתקיים על ציר של ניגודים דרמטיים: בין החומרי לנשגב, בין היומיומי לנצחי, בין התאווה והקנאה לבין הכישרון ותהילת העולם. במרכז ניצב המפגש המורכב בין מוצרט, ילד הפלא הפרוע וגם הרוח, לבין סליירי, המבוגר המתייסר בקנאה ובתחושת בינוניות, אך גם ניחן ברגישות המאפשרת לו לזהות את גאוניותו חסרת התקדים של יריבו.

"שמעתי את קולו של אלוהים - והוא בקע מן היצור הזה. קולו של אלוהים היה קול של ילד עם פה מלוכלך."

פיטר שאפר, מפי סליירי

העלילה מתרחשת בכמה מישורי זמן: ההווה - שבו נחשפות, לכאורה, נסיבות מותו של מוצרט בעקבות הודאתו של סליירי כי רצח אותו; והעבר - הגעתו של מוצרט לוינה בשנת 1781 והמתח המתהווה ביניהם בעולם המוזיקה.

היצירות המושמעות בהצגה

מוצרט

רקוויאם, דון ג'ובאני, קונצ'רטו לקרן מס' 4, מוזיקת לילה זעירה, מיסת ההכתרה, סרנדה לשלושה-עשר כלי נשיפה, החטיפה מן ההרמון, חמישייה לקלרינט וכלי מיתר, סימפוניה מס' 25, סימפוניה מס' 29, סימפוניה קונצ'רטאנטה, קונצ'רטו לחליל ונבל, מיסה בדו מינור, קונצ'רטו לפסנתר ברה מינור, נישואי פיגארו, חליל הקסם, מוזיקת לווית הבונים החופשים.

סליירי

פלסטאף, השחור, השומה המתחזה.

פינר לווין שאפר

מחזה 1926-2016

מחזאי יהודי בריטי. כתב מחזות רבים שזכו בפרסים, חלקם אף הפכו לסרטי קולנוע. בין מחזותיו: **ארץ המלח** (1955), **האזון הפרטית** (1962), **העין הציבורית** (1962) שעובד לסרט בכיכובם של חיים טופול ומיה פארן, **הצייד המלכותי של השמש** (1964) שהופק לסרט מצלית, **קומדיה שחורה** (1965), **אקווס** (1973) הוצג למעלה מ-1,000 פעמים, זכה בפרס המבקרים ועובד לסרט. המחזה הועלה בבית ליסין ב-2018. **Lettice and Lovage** 1986 עליו היה מועמד לפרס טוני. המחזה **אמדאוס** (1979) זכה בפרס טוני (1981) למחזה הטוב ביותר ועובד לסרט שזכה בשמונה פרסי אוסקר ובפרס גלובוס הזהב לתסריט הטוב ביותר. ב-1987 מונה ל- Commander of the Order of the British Empire וב-2001 קיבל תואר אבירות Knight Bachelor.

דורי פרנס

תרגום ועריכה מוזיקלית

תרגם מחזות רבים לכל התיאטראות בארץ. בין תרגומיו - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **פיאף, הדבר האמיתי, ברנשים וחתיכות, חיים פרטיים, אלוהי הקטל, חלום של לילה בלב קיץ, תקלה קלה, שם פרטי, האמת, סיפור ישן חדש, ארוחת פרידה, האבא, שעה של שקט** (בשיתוף תיאטרון חיפה), **אילוף הסוררת, השקר, דברים שאני יודעת, בין המילים, המלט, הכל אודות איב**. זכה מספר פעמים בפרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום, ובפרס התיאטרון הישראלי על תרגום ב-2008, 2010, 2011, 2014, 2013. תרגם למעלה משלושים מחזות של שייקספיר ובני דורו, את כולם ניתן למצוא באתר "שייקספיר ושות'". זוכה פרס לנדאו 2016. כמו כן הלחין מוזיקה להצגות רבות ויצירות מוזיקליות שונות.

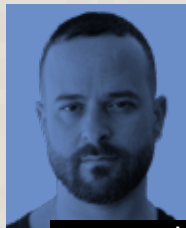

רוני ברודצקי

בימוי

במאית וסופרת. זוכת פרס רוזנבלום לאומניות הבמה 2020. זוכת פרס יוסף מילוא על בימוי לשנת 2023, 2024. בוגרת בית הספר לאומניות הבמה סמינר הקיבוצים - מסלול בימוי. בוגרת התוכנית הבינתחומית לאומניות - תואר שני אוניברסיטת תל אביב. בשנת 2014 מועמדת לפרס היוצרת מבטיחה, במסגרת פרסי קיפוד הזהב. ספר ביכוריה בריכה כמעט אולימפית ראה אור בהוצאת כנרת זמורה ביתן. בין השנים 2016-2019 הייתה המנהלת האומנותית של הקבוצה החיפאית, תיאטרון חיפה. בין עבודותיה כבמאית - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **סטמפניו, הכל אודות איב**. בתיאטרון הקאמרי: **נרות יום הולדת, טרטיף, חובזה** - תזמורת המהפכה מנגנת אתגר קרת, **מי בעד**. בתיאטרון חיפה: **אקווריום** יצירה מקורית (כתיבה ובימוי), **איך לקום מכיסא** יצירה מקורית (כתיבה ובימוי), **קרקס של יהודים** עיבוד לסיפורי נתן אנגלנדר (כתיבה בשיתוף דניאל כהן לוי), **הלילה ה-12** - הצגת הדגל של פסטיבל הצגות הילדים חיפה. בתיאטרון הלאומי של זלצבורג Salzburg Landestheater - Aquarium - **tutorials 1000** - כתיבה ובימוי, **1000 tutorials** - כתיבה ובימוי. **whatsapp stories** - כתיבה ובימוי. בתיאטרון באר שבע: **קצר** (בימוי). בתיאטרון צוותא: **מקליד/ה....** - הצגה משיחות וואטסאפ מקוריות (כתיבה ובימוי), **כי אמיתית היא** (כתיבה ובימוי בשיתוף ניבה דלומי). בפסטיבל עכו: **השולחן** (כתיבה ובימוי). בפסטיבל חיפה להצגות ילדים: **נונה קוראת מחשבות** (כתיבה ובימוי), **אם פתאום אפגוש אריה** (בימוי). בבית ביאליק: **אגדה במעבדה** (כתיבה ובימוי). בפסטיבל ימי זמר חולון: **שירים גדולים לילדים קטנים** (כתיבה ובימוי בשיתוף רובי קסוס). בפסטיבל צלילי ילדות תהיה ילד שירי אולארצ'יק לילדים (כתיבה ובימוי בשיתוף רובי קסוס). בימים אלו כותבת את ספרה השני.

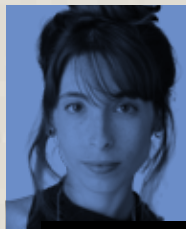
כוריאוגרף ומנהל אמנותי של להקת מחול ליאור תבורי הפועלת בתל אביב. זוכה פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה לשנת 2024. בעל תואר ראשון באמנויות ותואר שני במחול מטעם האקדמיה למוזיקה ולמחול בירושלים, בהצטיינות. בנוסף ללהקת הבית שלו, בשנים האחרונות הוזמן ליצור יצירות מחול לבתי אופרה בסין, ללהקות מחול ברחבי העולם וביניהם פורטוגל, גרמניה, הולנד ועוד. בישראל הוזמן ליצור עבודות לפסטיבל הרמת מסך בשנים 2019, 2020 ו-2021. ולפסטיבל תל אביב דאנס בשנים 2022 ו-2024. יצירותיו זכו לפרסים רבים בארץ והוצגו על במות רבות בחו"ל וביניהן מקסיקו, ארה"ב, ספרד, איטליה, צ'כיה, גיאורגיה, טאיוואן ועוד.

ליאור תבורי

תנועה

בוגרת המסלול לבימוי והוראת תיאטרון בסמינר הקיבוצים. בוגרת המסלול Devised Theatre and Performance Arthaus Berlin. ע. במאי, בקאמרי: **אזהרת טריגר**, מדיאה, מי מפחד מוירגיניה וולף. בצוותא: מקליד/ה. בתיאטרון המדיטק: הסוד של סבא אפרים. בתיאטרון השעה: ביקור מולדת.

שגה דובדבני

ע. במאית

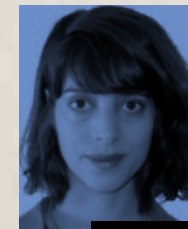
בוגרת תואר ראשון ושני במסלול לעיצוב תיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיה האחרונות - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'יץ: הורים איומים, המלאך, סינית אני מדברת אליך. בקבוצת תיאטרון רות קנה: מחרב נומג, הצדה, עלילות שכונה, תגידי לי משהו, הוא הולך בשדות. בתיאטרון הבימה: המלך ליר. בתיאטרון חיפה: מכונת הכסף. במה באוניברסיטת תל אביב. Theater X-cai Tokyo: The Frandon Agricultural School Pig.

ננרת קיש

עיצוב תפאורה

בוגרת בית הספר לעיצוב במה רקפת לוי, במהלך לימודיה זכתה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות אמריקה ישראל. למדה עיצוב ותפעול תיאטרון בובות בהנחיית אלן רקואן, פריז, בוגרת לימודי תיאטרון פיזי, ז'אק לקוק, פריז. מעצבת תלבושות, מסיכות ואביזרים. עיצבה לאופרה, תיאטרון ומחול. בין עבודותיה - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'יץ: שיעור ריקוד, סטמפניו, הכל אודות איב. בקאמרי: חובזה, בעיניים שלי, הקומדיה על שוד הבנק, טרטיף. בתיאטרון הבימה ותיאטרון באר שבע: זורבה היווני, מניין נשים. בתיאטרון העברי: כנר על הגג, צלילי המוסיקה. באופרה הישראלית: נישואי פיגרו. בתיאטרון חיפה: הלילה השניים עשר, סוניה. בתזמורת הפילהרמונית הישראלית: מעשה בשלושה אגוזים. בלהקת המחול ורטיגו: סאני סיד אפ. במדיטק: לא דובים ולא יער, הקץ של התיאטרון. בתיאטרון אורנה פורת: פרוצוף חמוץ, זרעים של אמת. בתיאטרון גושן: ואן גוך. בתיאטרון הארצי לילדים ולנוער: הקוסם מארץ עוז. זוכת פרס פסטיבל חיפה להצגות ילדים, פרס הבמה לילדים ולנוער ופרס קיפוד הזהב.

שירה ויז

עיצוב תלבושות

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. עיצבה תאורה להצגות רבות, ביניהן - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'יץ: מנדרגולה, אהבה זה לא הכל, הבנאליות של האהבה, אקווס, עלמה ורות, מייק, האגם המוזהב, איש הגשם, הדבר האמיתי, רק אתמול נולדה, מכולת (בשיתוף הקאמרי), סוסים על כביש גהה, אז בפראג, עובד בשביל שניים, המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה, טרטיף, המוגבלים, לחנך את ריטה, עקר בית, חתולה על גג פח לוהט, אלה גרוסמן, אילוף הסוררת, לצאת מהארון, האורחת, אנשים מקומות ודברים, שבעה, דברים שאני יודעת, אפס ביחסי אנוש, אינטימיות, הנאהבים והנעמיים, סינית אני מדברת אליך, בעלת הבית, משחקים בחצר האחורית, לעבור את הקיר, שיפוצים, ברוכים הבאים לגיהנום, סיפור אהבה, אמצע, בלוז לחופש הגדול, דתילונים. בתיאטרון הקאמרי: רומיאו ויוליה, האריסטוקרטים, לילה לא שקט, הבדלה, אמדיאוס, תרה, אוי אלוהים, היה או לא היה, מותו של סוכן, האב, שמנה, לילה טוב אמא, פלונטר, המלט, הם יורים גם בסוסים, מקבת, סיראנו דה ברז'ראק, אלקטרה, הפושעים החדשים, שיער, על האש, סיפור הפרברים, מפיסטו, אנה, מצחיקונת, הילד חולם, שורת המקלה, נרות יום הולדת, מלצרית, שוד הבנק. בתיאטרון הבימה: ביקור הגברת הזקנה, הלהקה, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טייפ, כתר בראש, 8 נשים, טקסי, אליס בארץ הפלאות, צורה לאהבה, גברתי הנאוה, אויטה, פרידה, שייקספיר מאוהב, עלובי החיים, עושה כרצונו, מיקה שלי, לאופולדשטאט, השכנים מלמעלה. בתזמורת המהפכה: חובזה, מצבי רוח, לנוע בלי לזוז. באופרה הישראלית: נישואי פיגארו, קוולריה רוסטיקנה, אלקו, דון ג'ובאני, נבוקו. בתיאטרון המסחרי: בילי אליוט, היירספריי, סאלח שבתי, שיקאגו. זוכת פרס התיאטרון הישראלי על עיצוב התאורה להמלט 2005 ומקבת 2014.

קרן גרנ

עיצוב תאורה

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 1994. השתתף בהצגות רבות בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י, הבימה, הקאמרי ותיאטרון באר שבע. בין ההצגות בהן השתתף בבית ליסין: הדבר האמיתי, בחורים טובים, שם פרטי, האמת. ביים בבית ליסין את ההצגות: היופי כן קובע, השק, המחליפה. בימים אלו משחק בהצגת היחיד להציל את איש המערות. מבין תפקידיו הבולטים בסרטים: חתונה מאוחרת, הערת שוליים, פוקסטרומט, קריקי וגולדה. ביים את הסרט הישראלי זרים מושלמים. מבין תפקידיו הבולטים בטלוויזיה: בטיפול, המנצח, שעת נעילה, הבוגד, ארץ נהדרת, הסדרה הבינלאומית היינו בני המזל ועוד.

ליאור אשכנזי

אנטינוי סליירי

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2023. בוגר תלמה ילון בהצטיינות. שירת כזמר ומעבד מוזיקלי בלהקת חיל החינוך והנוער. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: בלז לחופש הגדול, יומן חוף ברייטון. בתיאטרון הבימה: מצדה 1942, גבעת חלפון אינה עונה. בתיאטרון ארצי: מרי לו, צלילי המוסיקה. בטלוויזיה: פלמ"ח, מקיף מילאנו, בהסתורה, לעוף על אנה, מטומטמת, האחיות המוצלחות שלי, עוד משפחה וחצי, קופיקו, להוציא את הכלב, המכשפה מרחוב מלצ'יט, ועוד. בקולנוע: שש פעמים, פול ספיד, בחורים טובים, תנועה מגונה.

טל גרושקה

וולפגנג אמדאוס מוצרט

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב ירושלים, 2015. בין ההצגות בהן השתתפה - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: משרתם של שני אדונים, שבעה. בתיאטרון החאן: נוף לים, נער האופניים. בתיאטרון העברי: כנר על הגג. בתיאטרון תמונע: אבא יצא מהקבוצה. בתיאטרון האינקובטור: מה שחשוב באמת, גידי מחזמר בהקיץ, חלפון 6, אלחנדרו, שלוש יריות במזרחי ב'. מופע עצמאי בהפקתה: האם החמישית ועוד.

יעל שטולמן

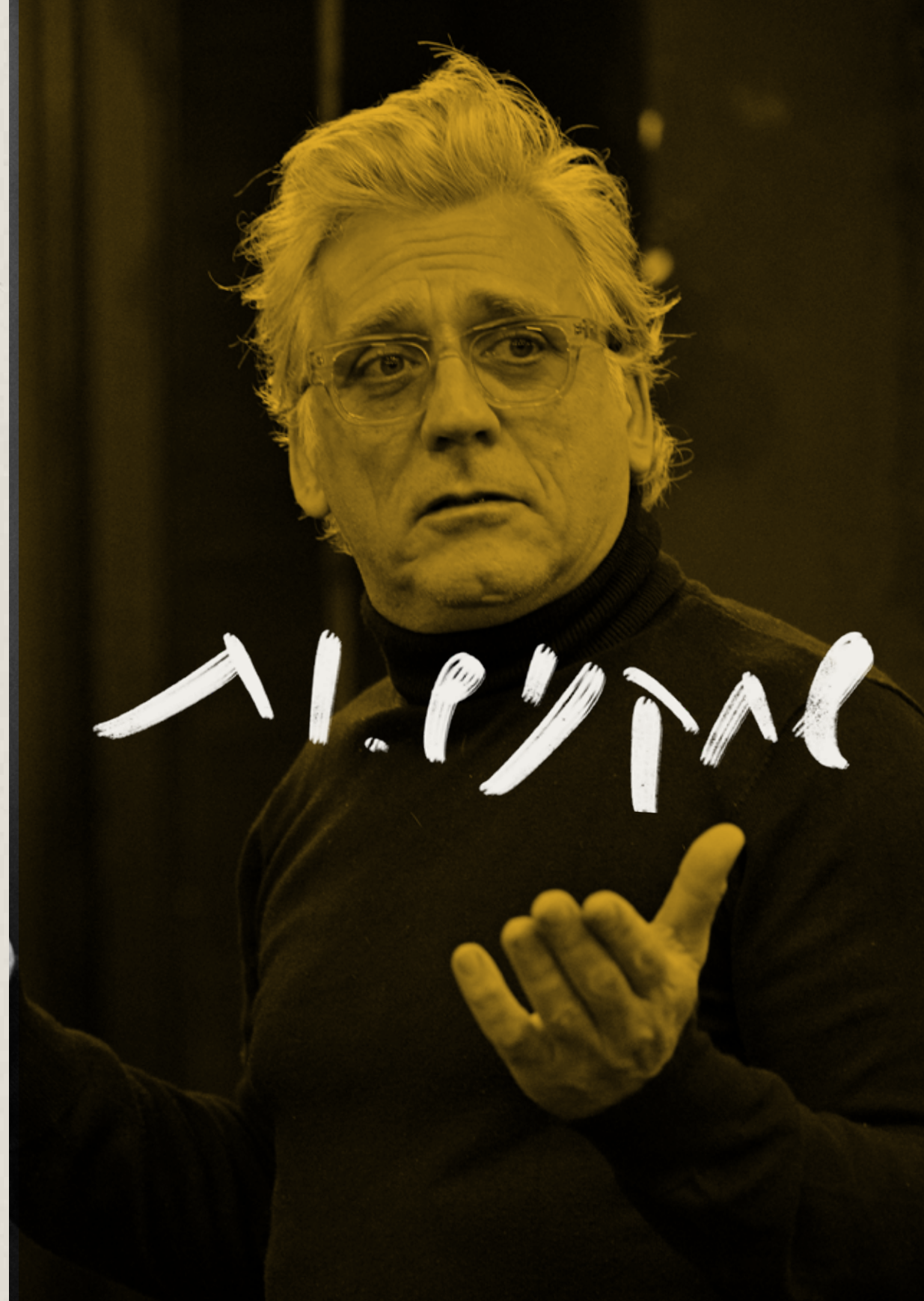
קונסטנצה וובר

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2024. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: אנטיגונה, מלכת היופי של ירושלים. במסגרת הלימודים: הנפש הטובה מסצ'ואן, הם יורים גם בסוסים, מלך הכלבים, אנשים מקומות ודברים. בטלוויזיה: מגב.

מייק אלישקוב

יוזף השני קיסר אוסטריה

אבירם אביטון

הרוזן אורסיני רוזנברג

בוגר בית צבי, בית הספר לאמנויות הבמה, 2015. בין ההצגות בהן השתתף - בתיאטרון בית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **אפס ביחסי אנוש**, **בלוז לחופש הגדול**, **המלאך**, **משחקים בחצר האחורית**, **יומן חוף ברייטון**. בתיאטרון הבימה: **מהומה בוונציה**. בתיאטרון הארצי: **כן לא שחור לבן**, **החתול במגפי קסם**, **הגיבן מנוטרדאם**, **אל עצמי**, **חתונה מושלמת**. בתיאטרון צוותא: **Fucking 40**. בתיאטרון המסחרי: **עמי ותמי**, **הנסיך הקטן**, **ספר הגיוגל**, **בילי אליוט**. בתיאטרון הספריה: **חתונה מושלמת**, **הכתובה**, **המחזמר שבתות וחגים**, **מרום אהבה**. בתיאטרון אורנה פורת: **היפה והחיה**, **מעלה קרחות**.

טל דינו

חוקר

בוגר בית הספר לאמנויות הבמה בית צבי, 2010. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **בחורים טובים**, **נדל"ן**, **המקרה המוזר של הכלב בשעת לילה**, **האבא**, **הר לא זז**, **הוא הלך בשדות**, **מלך הכלבים**, **קוראים לו מלך**, **אילוף הסוררת**, **משרתם של שני אדונים**, **השק**, **אלה גרוסמן**, **פנתר כפול**, **סיפור אהבה**, **ברוכים הבאים לגיהנום**, **אפס ביחסי אנוש**, **דטילונים**, **קרנפים**. בתיאטרון הספריה: **12 המושבעים**, **בילי בדאי**, **שבת ראשון שני**, **מעין הכבשים**, **האחרונים**, **ציד אווזים**, **יחסים מסוכנים**, **כותרת ראשית**, **ארוחה בהפתעה**, **בפיסגה**, **נדלניסטים**, **פרח לב הזהב**. בתיאטרון מראה: **שיעור בתנ"ך**, **Tolife**. בתיאטרון המדיטק: **דו רה מז**. בתיאטרון אורנה פורת: **הנחשול**, **מולאן**. **קבוצת אורתו-דה: המשרתים**. בתיאטרון השעה: **ארץ צבי**, **פנתר (מונודרמה)** **אלוף ישראל**. **בטלוויזיה: אחת אפס אפס**, **השוטר הטוב**, **צדיקים**, **כיפת ברזל**, **המדובב**, **נחמה**, **תחריר**. **בקולנוע: אחד בלב**, **ילדים של אף אחד**.

ערן שרל

הרוזן פון שטראק

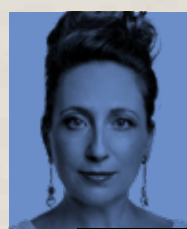
בוגר החוג לתיאטרון, אוניברסיטת תל אביב. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **אנטיגונה**, **קרנפים**. בתיאטרון הקאמרי: **אמדיאוס**, **עמודי החברה**, **וויצק**, **איחש פישר**, **כנר על הגג**, **קן הקוקיה**, **אופרה בגרוש**, **קרום**, **מתאבל ללא קץ**, **הפושעים החדשים**, **קזבלן**, **כטוב בעיניכם**, **פרוסט**, **בית ספר לנשים** ועוד. בתיאטרון הבימה: **תמרה**. בהצגות אנסמבל עיתים בבימוי רנה ירושלמי: **ויאמר וילך**, **וישתחו וירא**, **שלוש אחיות**, **חלום ליל קיץ**, **מקבת**. עם הבימאית נולה צ'ילטון בהצגות: **מדברים על אהבה**, **הומלסים**, **שוב מדברים על אהבה**, **זכוכית שבורה**. בהפקות פרינג' ביניהן: **האם יש מקקים בישראל**, **המשתה**, **כלב חוצות** (הצגת יחיד), **סדום**, **האזרח ק'**, **אנטיגונה** ועוד. בתיאטרון העברי: **כנר על הגג**, **גטו** ועוד. ציון לשבח על משחקו בגולם **מפראג** בפסטיבל חיפה להצגות ילדים. בטלוויזיה: **פצועים בראש**, **מדרשה**, **שכונה**, **רמזור**, **צומת מילך**, **לבד בבית**, **פלמ"ח**, **דאוס**, **מלכות**, **החבריה הטובים** ועוד. בקולנוע: **No** **אקזיט**, **דמיונות**, **איפה אנה פרנק**, **אישה עובדת**, **מכתוב**, **ערבים ורקדים**, **אגדת חורבן**, **אדמה בוערת** ועוד.

עדי קורן

חוקרת

בוגרת סטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2023. בין ההצגות בהן השתתפה- בתיאטרון הבימה: **אביבה אהובתי**. בתיאטרון באר שבע: **גיבור אמריקאי**. בתיאטרון אורנה פורת: **בת דודה של**, **משלים של נמלים**.

אלינור זון

קתרינה קאוואליירי

בוגרת תואר השני בהצטיינות בניו יורק. השתתפה כסולנית בתוכנית הזמרים הצעירים של השטוטגארט שטאטסאופר, בגרמניה. הופיעה בהפקות אופרה בווירג'יניה (ארה"ב), צרפת, יוון, אוסטריה, נורבגיה, וכיום סולנית באופרה הישראלית באופרות של **מוצרט**, **שטראוס**, **ביזה**, **פוצ'יני**, **אופנבאך** ועוד. מופיעה בקונצרטים רבים עם התזמורות המובילות בארץ וכן בערבי לידר בגרמניה (לידרהאלה, שטוטגרט), אוסטריה, ניו יורק, קנדה וישראל. מלמדת פיתוח קול לזמרי אופרה ולשחקנים-זמרים במחזות הזמר בתיאטראות בארץ (הבימה, הקאמרי, בית ליסין, גשק, התיאטרון העברי ועוד), והדרכות קוליות למחזות זמר ביניהן - בתיאטרון הישראלי: **שיעה**. בתיאטרון הקאמרי: **מישהו שר את זה קודם**. במרכז עינב: **רנט ושיקגו**.

בני אלדר

הברון ון שוויטן

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב ירושלים, 2002. בין ההצגות בהן השתתף - בבית ליסין ע"ש ברוך איבצ'י: **קרנפים**. בתיאטרון הקאמרי: **הדה**, **מקבת**, **דולי סיטי**. בתיאטרון הבימה: **זמן אמת**, **חתול רחוב**. בתיאטרון תמונע: **שמואל**, **הכוזרי**, **השודדים**, **שני ילדים בתנור**, **מזייניק**, **המלט מאשין**, **פרייבט קולקשן**, **מרי סטיוארט**, **מקומות מופלאים**, **הנסיכה האמריקאית**, **בורות**, **השחף**, **כלבים**, **התיבה**. בתיאטרון גשק: **משלי לה-פונטיין**. תיאטרון חיפה: **הדוכסית של אמלפי**. להקת המחול של ענבל פינטו ואבשלום פולק: **אויסטר**, **דגי זהב**. בפסטיבל עכו: **קידמה**, **קומדיית החמורים**, **כלום**. בטלוויזיה: **בתולות 3**, **פצועים בראש 2**, **אטלנטיקה**, **The Promise1**, **המקום**, **פרשת השבוע**, **החצק**, **הייתה לי ילדות מאושרת**. בקולנוע: **הבן של האחר**, **התגנבות יחידים**, **ילדים טובים**, **חלומי של הנרי**. זוכה פרס אמן הבמה 2003 פסטיבל SMALL במה 2. זוכה פרס קיפוד הזהב לשחקן משנה לשנת 2022.

אכסדרה ע"ש לייזקה, עמי וטדי שגיא

מייסדים 12,000 ₪ ומעלה

תרומות מיוחדות	סגל נטע	אלכסנדר חנה יעקב	יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הילה רהב
רכבי מיכל יובל	פדרמן ליאורה ומיכאל	אקריש רבקה יעקב	מנהלת אגודת ידידי התיאטרון יפה ענתבי
שגיא עמי ולייזקה ז"ל	צלרמאיר מיכל ומיכאל	בצלאל אורית וחזי	רכזת אגודת ידידי התיאטרון יפית תורגמן
הפניקס השקעות	רכבי מיכל יובל	דותן ורדה ובעז	מייסדת אגודת הידידים ג'ני ברנדס ז"ל
מפעלי פדרמן בע"מ	שגיא לייזקה ועמי	חודורוב פארה ועפר	
סטיבה - חברת אגאטה	לנדסמן יוסי ואלפסי גלית	חכים דורית וקרמר שלמה	
קרן שעשוע	נחמד דפנה ואמיר	נחמד דפנה ואמיר	
תעבורה ואחזקות בע"מ	סגול טובה וסמי		

ידידים

אבידן-בריר ברוריה וד"ר אברהם בריר	דנקנר אורלי ונחוי	לנדאו ליאורה ואלי ז"ל	פרי נאווה
אבן-עזרא יעקב	דרנגר רוד ואברי	לנדאו ציפי יוגאל	פרל פריזנט ציפי
אור תאודור	הלפרן אווה ודורון	לרר רות ומשה	פרשקו דליה
אילני ורד ודני	הלפרן דנה וזמיר	מאור גליה	קונדה ציפי ואפרים
אלאלוף שרה	המבורגר אילנה ויאיר	מאירוביץ' אילנה	קוק הלנה וטדי
אלדן אסתר	המבורגר חנה וגדעון	מלצר דורית וארז	קלגסבלד יעל ודורי
אלמגור שושני ועמיר	הראל אורה וד"ר אביקם	מנור נורית ויואב	קצין יהודית
אלמוג ד"ר יעל (זכאי)	הרטמן אסתי ואלקס ז"ל	מנור רות ויצחק	קרויבניר קרן וגדי
אמיר דנה ושרון	הרציאנו ד"ר לורט	נוסבאום יהודית ורמי	קריב נילי
אנג'ל ענת ואודי	וולדמן איל	נחמיאס שירה ויואב	רהב הילה ורני
אסף רות ואברהם	וולטש טלי ועמוס	נמרודי רות ועפר	רוגובין קובי וניר נעמי
אפרתי אורית ודוד	ורבין עברי ונחמיאס איילת	סאמט ורדה וחיים	רוה תמי ויהודה
אראל אסנת ועמי	זהבי מיכל	סגול טובה וסמי	רוטלי גלי ויאיר
בארינבוים נטלי וצביקה	טולידאנו נירה	סגול לינדה ויצחק	רוטשטיין רותי וזאב
בן יוסף סיגל ועודד	טייק ד"ר יהודית והנרי	סגל מרשה ומיכאל	רז אסתר ואבנר
בר שלמה	טייק עירונה	סוארי עדיה ופרופ' יצחק	רקנאטי יובל יודי
ברון גבי	טיסונה נעמי ושלמה	סיטון נורית וישה	שבירו רונית
ברגר שמואל ושרה אילין	טמיר ענת	סלונים תמי ואורי	שוחט תמר ויורם
ברזניאק ד"ר נפתלי וקראוס אגט	טפר קארן וגיל	סלע יהודית ואביאם	שחר ריקי
ברנשטיין נתן	יוסף איריס	סלע שרה ופרופ' מיכאל ז"ל	שטיר ישראלה
ברעם מיכל וגיא	יפה וייצמן מיכל ודב יפה	עופר ליאורה	שיף דב ואנה
ברקת ד"ר מרים ושייקה	יפ עליזה ופרופ' אריאל	עורקבי שירלי ועמחי	שמגר רובינשטיין מיכל
ברקת קרן ועירא	כהן מירב	עזורי מירי ושלמה	שמעוני רוי (שמעוני פינקלשטיין fcd)
גייגר שרה ומיכאל	כץ מירי ואופיר	עידן רוחה ועודד	שניידר בצלאל ולב יעל
גלרט אלון וריקי	כצמן שלי וחיים	עמית טובי ופרופ' עמי	שפיר נבון מירי
גמזו יעל וגיא	להב דורית והלל	פדני ענת ובנימין	שרם אורלי
גמזו יפה ואלי	לוי חוה וגולדברג ארמנד	פדרבוש רותי ועקי	תאומים עירית ומשה
גרבינסקי דינה וישראל	לוסטרניק אורנה ואורן	פדרמן רן וגרונדמן יסמין	2 תרומות בעילום שם
גרינבוים רד ואילן	לוקץ' יסמין	פורר מיכל ודוד	
דותן אבי	ליאון מלכה ואמנון	פושנסקי דפנה ואמיר	
דודי שירה וישי	ליבר אתי ודודי	פי"אר חנה	

חברי ההנהלה הציבורית

דר דב תמרי - יו"ר

פרופ' ניב אחיטוב

רמי בן-גל

עליזה גורן

עו"ד גיל בר-טל

מירבת דלק

עו"ד צפנת דרורי

עו"ד זינב מנסור

ליאורה עופר

אריאל קפון

עו"ד יחיאל שמיר

עו"ד ליאור שפירא

מנהלת כללית ואמנותית ציפי פינס

דרמטורג התיאטרון אבישי מילשטיין

במאי הבית יאיר שרמן

סמנכ"לית תפעול

אדווה טמקין

מנהל משאבי אנוש

יוסי זיידוביץ

מנהלת שיווק ומכירות

עירית סוחוניצקי

להצגה זו

מנהלת הצגה: אורנה דויטש

מנהל במה: יוסי לוגסי/ניקי לוי/גיא קריספיל

תאורה: קוסטה רייבסקי/גדי כהן/אלכס בנסמן/אפי אוגד

סאונד: דניס אוסנקין/עופר נוה, שקד וולפין

מתפעל במה: אלון כליף/אלעד פז/שלומי נתנאל

מלבישה: אירנה גלזמן, חיטל ברץ

פאות: מרינה צ'ורילוב/אולגה פרגמן

אביזרית: אסיה נלן

צילום שער: שי פרנקו

צלמי פוטורטים: דניאל קמינסקי, יורי ולאסוב,

עמית נעים, שמחה ברביץ, אילן זכרב

ביצוע תפאורה: דודי בית מלאכה

עיצוב תוכנית: אפרת אופק

שחקני התיאטרון

לעונות 2025-26 (לפי סדר א'-ב')

יונה אליאן-קשת

אור אבוטבול

אבירם אביטן

דורון אורן

מגי אזרזר

טל אידיסיס

איימור אלבז

בני אלדר

נופר אליהו

מייק אלישקוב

דור אלמקייס

הגר אנגל

נועה אנגל

רוני אקרמן

אפרת ארנון

ליאור אשכנזי

אמג'ל באדר

כרמל בין

נעה בירון

דינה בליי

תומר בן רוני

מתן ברדה

לימור גולדשטיין

טל גרושקה

דניאל גל

שכנאי דאלי

טל דינו

דור הררי

נועה וטנר

אופיר ויל

רוני ויינברג

יעל וקשטיין

בן זבלדובסקי

אלימור זון

תום זידנר

אשיל זימברג

תום חגי

אמיר חורי

עופר חיון

דקל חייק

יורם טוולדנו

נועם טל

ענבר יוחננוף

אסף יונש

רוית יעקב כהן

ניסו נאביה

יניב לוי

חי מאור

אורה מאירסון

לורין מוסרי

קרן מור-מישורי

משתתפי "סיפור הפרברים": רביב כהר, מגי אזרזר, דור הררי, לינוי כהן, הראל ליסמן, יניב לוי, דור אלמקייס, יעל אברם, רותם קיין, שירה אלתרמן, ירב בראונשטיין, תום גירון, רומי דובדבי, אלון דידובסקי, עודד דגנור, ארנון הרינג, עמית ויינר, גל טופולנסקי, עומר טישאואר, מאיה ירב, רותם יהודה, לירון כהן, טל לוי קצנשטיין, עמית מוריס, טל סלומון, סתיו צוברי, ארז צמח, גוני קדם, יובל קלו, איתן קריפס, נדב שחם.

מנהלה

דוברות ויחסי ציבור: זיוה סידון מנהלת פרסום: מיכל גלעד מנהלת לשכת מנכ"ל: יפה רטי טייב רכזת תקשורת ומחשוב: יהודית רוקבן מנהל מכירות חוץ: ארז חיימוביץ מכירות: יעל ארמוס, שרון הר יופי מחלקה חינוכית: אורטל מרציאנו רכזת מנויים: אבישג מור מנויים ופניות הציבור: דורית מוסבי רכזת שיווק טלפוני: בתיה גמליאל נציגי שיווק טלפוני: ליליאן אטאס, נאורה בר-ניר, סימה זוארץ, יפית טרייסמן, מרים כספי, בלה לוי, גאולה לוש, ציפי לסינגר רכז שרות לקוחות ומנהל מחלקת סדרנים: אמיתי אילן נציגי שרות לקוחות: יוקי ברכה, שרה גלעם, אבי דגנור, רז ברנר, עידו מיכאל, ליאור מנטש, מיכי מיור, יהודית שפירא מרכזת תפעול המחלקה הטכנית ומשאבי אנוש: נגה חליף מנהלת חשבונות ראשית: מרב כהן חשבת שכר: לורה מולדצ'סקי מח' הנהלת חשבונות: זוהר פורמן, טליה רומנו מרכזת: דבורה אהרון

הפקה

מנהל הצגה ראשי: אלן פיטלוק מנהלי הצגות: אורנה דויטש, נעה חמל, רולי יקואל, נועם פלג, ארז שפר, חן תמיר

צוות טכני

מנהל ייצור: אבישי עשור מנהל טכני: אייל חזן מנהלי במה: יוסי לוגסי, ניקי לוי, אלברטו בנדר, אלכס גולדברג, דניאל לוין, סטניסלב סווסקין, מטיאס סטוליאן, דוד פיילז אמזרי, גיא קריספיל, נחום רז עובדי במה: ארסנט אוסטייב, דניאל נאור, יהודה גרוס, אלון כליף, שלומי נתנאל, אלעד פז, ברק פילקמר, אנטון קוצ'ר, מעיין רוגל מנהל מח' תאורה: דולב ציגל תאורנים: אפי אוגד, אלכס בנסמן, שי דלריה, שמואל הס, ראובן וולנר, אנדרי יודשקין, גדי כהן, יעיש ליאלמייב, עומר לנדאן, פרננדו מחאיאק, אייל דרור עובדיה, קוסטה רייבסקי, דרור שאשא מנהל מח' סאונד: תמיר אלפיה סאונד: דניס אוסנקין, רז בליצבלאו, יוטלי בזק, יוסי דולב, שקד וולפין, גילי יוסף, עופר נוה, אורן פרי, שרון ראובן, טל שדות, יורי שכנוביץ אביזרים: יהודית בולקיאק מנהלת מח' תלבושות: מיכל אלוני אחראית מלבישות, אביזרניות ופאניות: אורנה דויטש מלבישות, רקוויזיטיות, פאניות: ג'ני אדלרבראום, אוסי אשכנזי, סלי בטשקוף, אלה בקר, מאיה גיא, ולריה גלזמן, אירה זקורסקי, נטלי חתוכה, דנה כהן, ענבל מאיר, לידיה סמנקובסקי, אסיה נלן, אולגה פרגמן, מרינה צ'ורילוב, אלונה קומינה, קלייר רודריג-חסיד, ליאורה רון, נועה רחל רון, חני רוזנצו, אירנה שפיצר אב הבית וממונה בטיחות: יצחק סלחגי הכהן מנהל אחזקה: דורון פרלמנטר

יועץ משפטי: עו"ד אסף ברנזון, עו"ד זוהר קדמון

AMADEUS

By Peter Schafer

Hebrew Version and Music Dori Parnes

Directed by Ronnie Brodetzky

Set Design Kinereth Kisch

Costumes Design Shira Wise

Lighting Design Keren Granek

Vocal Coach Elinor Sohn

Movement Lior Tavori

Music Production Amit Poznanski

Assistant Director Saga Duvdevani

CAST:

Lior Ashkenazi Antonio Salieri

Tal Grushka Wolfgang Amadeus Mozart

Yael Sztulman Constanze Weber

Mike Elishakov Joseph II, Emperor of Austria

Aviram Avitan Count Orsini Rosenberg

Eran Sarel Count von Stark

Benny Elder Baron Van Swieten

Tal Danino Investigator

Adi Corne Investigator

Elinor Sohn Caterina Cavalieri

First performance: 2.12.2025 | Length: 1 hour and 50 minutes without intermission

Hebrew Version
DORI PARNES

By
PETER SCHAFER

Directed by
RONNIE BRODETZKY

A M A D E U S

**BEIT
LESSIN**
IN HONOR OF BRUCH YICHER